

Hei! Nimeni on Cia ja olen 12 vuotias. Minusta tuntui eräänä päivänä että jotain tapahtuu. Niinpä sitä sitten tapahtuikin. Aloitetaampa. Heräsin aamulla ja katsoin kelloa. kello oli puoli yhdeksän. Myöhästyisin ellen lähtisi heti. Puin pian vaatteeni ja heitin repun selkään jonka jälkeen lähdin suorinta teitä kohti koulua. Koulun pihalla kellot olivat soineet. Juoksin sisälle ja koputin luokkanioveen. neiti Grey avasi oven. - Miksi olet taas myöhässä? hän kysyi. - Anteeksi! Nukuin pommiin. vastasin. menin paikalleni ja istuin. Ulrike ja Hannah kuiskuttilivat edessäni jälleen kerran. En välittänyt siitä sen koommin. Avasin matikankirjan samalta sivulta kuin muutkin. Aloin tehdä tehtäviä. Oli kyllä tylsää tehdä perus allekkainlaskuja. Yhtäkkiä jokin pulpetissani kiils. Katsoin ja näin eilen löytämäni vitivalkoisen kiven hohtavan. otin sen käteeni ja laitoin taskuun. Se saisi nyt odottaa. Tunnin jälkeen juoksin oikopäätä wessaan. Minun oli saatava tietää miksi se kiils. Kun olin wessassa, otin kive taskusta. Se hohti edelleen. Tällä kertaa se oli vain kirkkaampaa. Hyvin kirkkaampa. Sitten kuulin kilinää. Ihan kuin kulkuset. Kiveen ilmestyi kuva kulkusista jotka kilisivät. Kosketin niitä ja yhtäkkiä olin keskellä talvista metsää. Minulla oli siniset talvivaattet. Kilinä kuului edelleen. Katsoin asuni kaulusta. Siinä oli kulkuset. - Cia! kuulin jostain. Lähdin juoksemaan ääntä kohti. Ääni kaikui kaikkialla. - Cia! Cia! kuului korvissani. Yhtäkkiä kuulin takani murinaa. Katsoin taakseni ja näin lauman susia. Ne piirittivät minut. Nielaisin. Olinpa sitten taitava kun juoksen outoa ääntä kohti. Yksi susi hyökkäsi minua päin. Ojensin käteni että se söisi sen ensin. Suljin silmäni. Olinko kuollut? Avasin silmäni. Susi oli jäässä ja muut luikkivat tiehensä. Ojensin kättäni kohti puuta ja puu jäättyi kädestäni tulevan jään voimasta. - Mahtavaa! sanoin ääneen. - Olet mennyttä. kuulin. Leikki ei ollut kesken.